

vam, slavčki iz Trbovelj! Upamo, da se bomo videli zopet kmalu!

Sobota. Gg. dr. J. Šerbec in J. Samec sta bila imenovana za veterinarska svetnika 6. skupine. Iskreno čestitamo! — Premeščen je bil podporočnik g. Andrija Martinovič od tukajšnje orožniške čete v Doboj v Bosno. Na njegovo mesto je prišel podporočnik g. Milosav Milosavljevič. — V tukajšnji bolnišnici so umrli v preteklem mesecu štirje moški in ena ženska. Pokoj njihovim dušam! — Obiskal naj se cirkus in vse polno obiskovalcev je imel. Mnogi so rekli, da so šli v cirkus za spremembo. Vse predstave so bile razprodane. Sicer pa to ni nič čudnega. Sobota je še vedno dosegla rekord v obisku cirkuškega rompompoma in tudi sedaj se je to moralo zgoditi, sicer bi se še kdo jokal do prihodnjega cirkuškega dirindaja. Pri nas še torej ni krize!

Turnišče. V bližnjih Gomilicah so imeli žegnanje dne 4. avgusta. To žegnanje se je za eno nedeljo odgodilo radi mnogih novih maš. V lični kapelici, ki je posvečena sv. Aní, je opravil službo božjo g. dekan I. Jerič. Pomagal mu je domači novomašnik g. I. Kolenc. Popoldne pa je prišlo do prepira med fanti in možmi. — V prvi polovici avgusta nas je obiskal naš rojak g. Bakan Jožef, župnik na Hrvaškem. Počutil se je zelo dobro v sredi svojih rojakov. Med svojim bivanjem se je udeležil tudi nove maše pri Sv. Heleni na Goričkem, kjer je pridigoval novomašniku g. Nemeč Alojzu, salezijancu, kot njegov bivši prefekt. G. župnik, ki župnikuje v Zagorskem selu, se vedno rad vrača v svoj domači kraj in v ljubezni do naše Slovenske krajine pozablja na napore svoje težke in odgovorne službe. G. župniku želimo obilo prijetnih ur v naši krajini, ki jo je tolikokrat prehodil kot pridigar na misijonih!

Bogojina. Zelo čudno reč so napravili neznan zlikovci pri nas. Vrnila se je na oddih č. sestra Amalija k svojim staršem. Med tem ko so se razgovarjali v sobi, je nekdo vdrl v sosednjo sobo in zmetal vso posteljnino skozi okno. Dozdaj se še ni izvedelo, kdo so bili ti nepridipravi. Ko bi jih le dobili, da bi se jih naučilo poštenja! — Mlatilni stroj je zgrabil

mlademu fantu roko in mu jo je precej zdobil. Ponesrečenec se je mudil pri stroju in si ga ogledoval. Pri tem pa je pozabil na roko in mu jo je zgrabil stroj. Odpeljali so ga v soboško bolnišnico. — V našem bogojanskem in filovskem vrhu se vršijo zelo drzne tatvine v zadnjem času. Tatovi se ne bojijo sploh nikogar in vdirajo v sobe, kjer spijo ljudje, in kradejo, do česar pridejo. Prav nobena reč jim ni nedotakljiva. V nekih zidanicah so izpustili tudi vino iz sodov in v prazne sode potem zatakneli pušiče, kakor da bi se hoteli še pobahati s svojim zlim dejanjem. Ljudje domnevajo, da ti uzmoviči niso daljni in da se nahajajo v bližnjih krajih. Na tem bo res nekaj resnice, ker te pogoste tatvine, ki se vršijo po naših lepih goricačih že nekaj mesecev sem, mora delati gotova organizirana družba, drugače bi jim prišli že zdavnaj na sled. Orožniki iz Turnišča in Dobrovnika kaj pridno zasledujejo tatove. Daj Bog, da bi jim čimprej dobili v roke, da bi tako bilo zadošče-no pravici!

Velika Polana. Dne 11. avgusta je bilo pri nas veliko proščenje. Mnogo ljudi je prišlo na to proščenje in tudi ptujski prost g. Ivan Greif so nas obiskali. Imeli so tudi pontifikalno sv. mašo. Zelo smo jih bili veseli, da smo jih po dolgem času zopet videli v svoji sredi. Proščenje je poteklo v popolnem redu in brez pretefov, kar nas izredno veselilo.

Utopljenko, ki jo je naplavila Mura in ki so jo pokopali na Melincih, kot sta takrat porožali, so izkopali in jo odpravili v Avstrijo, ker se je izvedelo, kdo da je.

Zahvala. Romarji iz črensovske fare, ki so hodili na Sladko goro, se prav lepo zahvaljujemo vsem, ki so pripomogli, da je naše romanje tako lepo izpadlo. Sladkogorska Marija naj vsem poplača. Na svidenje drugo leto, ko bomo prišli še v večjem številu. Romarji.

Vestnik ZAKŠ.

Absolventke kmetijsko-gospodinjstkih šol Zveza absolventk kmetijsko-gospodinjstkih šol za dravsko banovino s sedežem v Ljubljani sklicuje svoj prvi redni občni zbor, ki bo v nedeljo, 8. septembra ob 10 v prostorih kme-

tijsko-gospodinjstke šole v Marijanišču v Ljubljani. Zveza absolventk kmet-gospodinjstkih šol se je ustanovila v začetku letošnjega leta. Njen namen je, da goje članice med seboj pristrčne tovariške vezi ter nadaljujejo v sebi izobrazbo s prirejanjem tečajev in zborovanj in tako z združenimi močmi delajo v korist kmetijskega stanu. Obračamo se na vas absolventke s prošnjo, da vse, ki ste absolvirale katerokoli gospodinjstko šolo, čimprej pristopite v svojo res stanovsko organizacijo. S tem storite dobro ne samo društvu, temveč pokažete tudi svojo stanovsko zavednost in smisel za skupno delo za kmetijski stan, posebno za kmečko gospodinjstvo! Načrte bo mogoče izpeljati le tedaj, če bo štela organizacija čim več članic in da bodo vse članice sodelovale z nasveti. Zato vas pristrčno vabimo, da se udeležite občnega zbora, na katerem bo poleg poročil odbora o delu zveze v pretečenem letu tudi volitev odbora in sklepanje o delu za prihodnje leto. Ker je v istem času v Ljubljani velesojem, je polovična vožnja, zato uporabite priliko ter se udeležite v kar največjem številu. Vsaka bo našla tam svoje sošolke, s katerimi bo lahko obudila spomine na šolsko dobo, ter z novim pogumom in ljubeznijo za trdo kmečko življenje se vrnila domov. Na občnem zboru se bodo sprejemale članice, zato pridite vse, ki ste že in ki še niste članice! Naj bo ta dan mogočna manifestacija kmečkih žen in deklet! Na veselo svidenje, tovarišice! — Odbor ZAKŠ.

Verska obnova — najboljša obramba.

Katoličani v Nemčiji morajo pod pritiskom narodnega socializma veliko trpeti. Vsako udejstvovanje katolicizma v javnosti je strogo prepovedano, češ, da to ni verski, marveč politični katolicizem. Kot politiko smatrajo politični glavači narodnega socializma celo

bivolškemu mladiču, je ujel z malenkostnim napotom vsa teleta.

Na nobeno divjo žival, kolikor jih je polovil Gruber živih v življenju, ni bil tako ponosen kakor na male bizam-voleke. Tako strastna je bila njegova želja, nekatere od teh redkih in težko dostopnih sesavcev ujeti, da je bil na dan posrečenega lova prepričan, da je izpolnil s tem svojo življenjsko nalogo. Srečen je bil. Še nikoli ni bil poln toliko radosti, kakor oni večer, ko sta spravila s tovarišem plen do taborišča na saneli in so pričeli mladiči s kopiti izkopavati izpod snega mah ter skrite plezalkke in jesti. Niti misliti ni upal, kako bo prehranil uječnike, naenkrat so si pa poiskali kar sami živež izpod snežne odeje. Voleki so bili visoki 75 cm in podobni dolgoglakim ovcam. Ušes in rožičkov še ni bilo ločiti in njihova koža je bila mnogo bolj svetla nego pri odraslih živalih.

Živalce se niso prav nič bale človeka, a pred psi so pa trepetale.

Lovca sta se odpravila domov in naložila plen, povezan na sani. Radi teže telet sta morala

žrtvovati nekaj drv ter mesa, radi česar je zmajeval Amerikanec nejevoljno z glavo.

Več dni najhitrejše vožnje po oledenelem snegu z odpočitkom in počitkom je minulo, preden sta se zavedla potnika, da sta zgrešila pot. Od kuriva je preostalo komaj nekaj polen.

Lavison je predlagal, naj zakoljeta enega od telet in skuhata meso, dokler še posedata nekaj drv. Nemški tovariš je izjavil odločno, da rajši zmrzne od glada, kakor da bi stegnil roko po življenju lepe živalce.

Vozila sta v južno-zapadni smeri. Kakor da-leč je seglo oko, povsod jima je svetlikala severna pustinja. Nobene skale, nobenega grma, nobenega drevesa, ki bi jima bil dobrodošli kažipot po oledeni ravnini. Čudovita pokrajina mraka, bela marmornata puščava, neskončnost svetlikajočega se molka!

Snežiti je pričelo, da so spodrkavali psi, sneg je zatemnil solnce, po katerem sta si uravnavala pot. Utaborila sta se, da bi pričakala lepše in boljše vreme. Hranila sta se s prepečencem, katerega sta zalivala s čajem. Ko se je zdanilo, je zlezal Gruber izpod šotora. Nehalo je snežiti.

Kajti prvič daje zgradbam res veliko trdnost, drugič pa nam ni treba žalovati za dragocenim živlom, če je njegov manjvredni postranski produkt v ta namene boljši.

Tihotapska zvitost slepca.

Na vzhodnoafriški obali so odkrili tihotapsko zvitost, ki je res nekaj posebnega. V mestu Dares s alanu je opravljal slepec cela leta službo stuge na občo zadovoljnost trgovskega podjetja Smith in drug. Obiskoval je vedno v lukl ladje pred odhodom in nikdo ni slutil kaj slabega, če se je pojavil s pismi na krovu. Sicer so že opazovali dolgo, da ladje, katere